

Ε.Ο.

Αριθμός 1573/2002

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 5η Δεκεμβρίου 2001, με την εξής σύνθεση : Κ.Γ. Χαλαζωνίτης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε' Τμήματος, Αγγ. Θεοφιλοπούλου, Ν. Ρόζος, Αθ. Ράντος, Αικ. Σακελλαροπούλου, Σύμβουλοι, Β. Αραβαντινός, Κ. Κουσούλης, Πάρεδροι. Γραμματέας η Γ. Σακελλαρίου, Γραμματέας του Ε' Τμήματος.

Διά να δικάσει την από 29 Μαρτίου 2000 αίτηση :

των : 1) Γεωργίου Αμπατζόγλου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Καραϊσκάκη αριθμός 86, 2) Αντωνίου Αλεξανδρόπουλου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Μιαούλη αριθμός 4, 3) Πέτρου Αναπλιώτη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Κυπραίου αριθμός 121, 4) Αργύρη Αργυρίου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Δραγούμη αριθμός 71, 5) Νικολάου Βιλαιώτη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Καραϊσκάκη αριθμός 97, 6) Σταύρου Γεωργανταμίλη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Δ. Γληνού αριθμός 10, 7) Γεωργίας Γιατζόγλου – Αντωνιάδου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Παπαγιάννη αριθμός 55, 8) Παναγιώτου Διολέτη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Σκόρδα αριθμός 50, 9) Δημητρίου Θεοδώρου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Αθηνάς αριθμός 2, 10) Αικατερίνης Θεοδώρου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Δήμητρος αριθμός 23, 11) Γαβριήλ Καμπάνη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Αριστοτέλους αριθμός 2, 12) Βασιλείου Καλογιάννη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Αισχύλου αριθμός 60, 13) Κωνσταντίνου Καραμπουρνού, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Δήμητρος και Ρήγα Φεραίου αριθμός 46, 14) Πέτρου Λαζάρου, κατοίκου Μάνδρας Αττικής, οδός Πλάτωνος αριθμός 25, 15) Αλεξάνδρου Λεβεντάρη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Σπετσών αριθμός 6, 16) Αθανασίου Λεβέντη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Μιλτιάδου αριθμός 12, 17) Μιχαήλ Λεβέντη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Ελ. Βενιζέλου

./.

αριθμός 99, 18) Μιχαήλ Λεβέντη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Ιωάννου Αγάθου αριθμός 148, 19) Ευαγγέλου Λιάπη, κατοίκου Μαγούλας Αττικής, οδός Γεννηματά ("Θριάσιο Νοσοκομείο"), 20) Παναγιώτου Λινάρδου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Περσεφόνης αριθμός 28, 21) Κυριάκου Μαντούβαλου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Δαρδανελλίων αριθμός 48, 22) Αικατερίνης Μαΐλη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Αθηνάς αριθμός 2, 23) Παντελεήμονος Παπαβασιλείου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Εθνικής Αντιστάσεως αριθμός 53, 24) Κωνσταντίνου Παπαπολυχρονίου, κατοίκου Παραλίας Ασπροπύργου Αττικής, οδός Καβάφη αριθμός 3, 25) Ιωάννου Παυλόπουλου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Δημήτρος αριθμός 12, 26) Αικατερίνης Πέππα, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Ηρώων Πολυτεχνείου αριθμός 40, 27) Αθανασίου Πέππα, κατοίκου Ασπροπύργου Αττικής, οδός Θεμιστοκλέους αριθμός 70, 28) Νικολάου Πόγκα, κατοίκου Μάνδρας Αττικής, οδός Σκιάθου αριθμός 3, 29) Παναγιώτου Σταθόπουλου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Πετράκη αριθμός 29, 30) Στράτου Σάπκα, κατοίκου Πατήματος Μαγούλας Αττικής, οδός Δαβάκη αριθμός 26, 31) Χρήστου Στάμου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Εθνικής Αντιστάσεως αριθμός 87, 32) Νικολάου Τσαβολάκη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Κουγιουμτζόγλου αριθμός 59, 33) Γεωργίου Τσολακάκη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Θείρων αριθμός 17, 34) Θεοδώρου Φαρμάκη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Ικάρου αριθμός 22, 35) Ιωάννου Φιλίππου, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Θείρων αριθμός 114, 36) Αντωνίου Χοροζάνη, κατοίκου Μάνδρας Αττικής, Αερογέφυρα Μάνδρας, 37) Χρήστου Χρηστάκη, κατοίκου Ελευσίνος Αττικής, οδός Ελευθερίου Βενιζέλου αριθμός 92, 38) Δήμου Μάνδρας Αττικής, 39) Σωματείου με την επωνυμία "Σωματείο Εργαζομένων "ΠΥΡ – ΚΑΛ Ελευσίνος", που εδρεύει στην Ελευσίνα Αττικής, 40) Σωματείου με την επωνυμία "Α' Ένωση Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Μ.Ε.) Δυτικής Αττικής", που εδρεύει στην Ελευσίνα Αττικής, οδός Ασκληπιοπού αριθμός 34 και 41) Σωματείου με την επωνυμία "Πολιτιστικός Οικολογικός Σύλλογος Μάνδρας "Ο Προμη-

θέας", που εδρεύει στην Μάνδρα Αττικής, οι οποίοι παρέστησαν με την δικηγόρο Αγγελική Χαροκόπου (Α.Μ. 1280), που την διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Γεωργίας, ο οποίος παρέστη με την Ιωάννα Καραγιαννοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά της παρεμβαιούσης Ανωνύμου Εμπορικής και Βιομηχανικής Εταιρείας με την επωνυμία "ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.", που εδρεύει στην Κηφισιά Αττικής, οδός Δηληγιάννη αριθμός 59, η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Χρήστο Πολίτη (Α.Μ. 2740), που τον διόρισε με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες ζητούν να ακυρωθούν : 1) η υπ' αριθμ. 7/1999 απόφαση της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Αθηνών, προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως Ε3 ως μη δασικής, 2) η υπ' αριθμ. 1060/16.4.1998 Πράξη Χαρακτηρισμού του Δασάρχου Αιγάλεω, ως προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως Ε1 ως μη δασικής και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγητού, Συμβούλου, Αγγ. Θεοφιλοπούλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξουσία των αιτούντων, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο της παρεμβαιούσης εταιρείας και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου,

Είδε τα σχετικά έγγραφα και
εσκέφθη κατά το νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (διπλότυπα εισπράξεως 2707329/2000 της Δ.Ο.Υ.

./.

Ενσήμων και Δικαστικών Εισπραξίων Αθηνών, ειδικό γραμμάτιο παραβόλου 1865773/2000).

2. Επειδή, με την 1060/16.4.1998 πράξη του ο Δασάρχης Αιγάλεω προέβη, μετά από αίτηση της Ανώνυμης Εμπορικής και Βιομηχανικής Εταιρείας ΠΕΤΡΟΛΑ - ΕΛΛΑΣ και κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 14 του Ν. 998/1979, στον χαρακτηρισμό εκτάσεως 166.662,88 τ.μ. που βρίσκεται στη θέση "Τουρκολίμανο" (Βλύχα) της περιφέρειας του Δήμου Ελευσίνας. Ειδικότερα με αυτή την πράξη χαρακτηρίσθηκε η εμφανιζόμενη στην από Δεκέμβριο 1979 πινακίδα του χάρτη Γ.Υ.Σ. (6442/6) του μηχανικού Διον. Ζαμπάτη πίο πάνω έκταση ως εξής : Α) Έκταση Ε2, εμβαδού 17.656,25 τ.μ., ως δάσος, (άρθ. 3 παρ. 1 Ν. 998/79), Β) Έκταση Ε4 και Ε3, εμβαδού αντίστοιχα 17.968,75 τ.μ. και 72.549,94 τ.μ., ως δασική (άρθρ. 3 παρ. 2 Ν. 998/1979) και Γ) Έκταση Ε1, εμβαδού 58.487,94 τ.μ., ως μη δασική (άρθρ. 3 παρ. 6α Ν. 998/1979). Κατά της πίο πάνω πράξεως του Δασάρχη Αιγάλεω η ιδιοκτήτρια της εκτάσεως "ΠΕΤΡΟΛΑ - ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε." άσκησε τις υπ' αριθ. 94/10.6.1998 αντιρρήσεις της ενώπιον της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Δυτικής Αττικής ως προς τον χαρακτηρισμό των εκτάσεων Ε2, Ε3 και Ε4. Με την 6/1998 απόφαση της Επιτροπής αυτής απορρίφθηκαν οι πίο πάνω αντιρρήσεις ως προς τις εκτάσεις Ε3 και Ε4, ενώ ως προς την Ε2 έκταση ακυρώθηκε η πράξη του Δασάρχη, διότι δέχθηκε η Επιτροπή ότι η έκταση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 1 εδ. β του Ν. 998/1979, εξαιρείται από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 του νόμου αυτού. Ακολούθως η πίο πάνω εταιρεία προσέφυγε ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Αθηνών επιδιώκοντας την ακύρωση της πίο πάνω αποφάσεως ως προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως Ε3, ενώ ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Αττικής με αντιρρήσεις του ζήτησε την ακύρωση αυτής ως προς τον χαρακτηρισμό της Ε2 εκτάσεως. Η δευτεροβάθμια επιτροπή με την 7/1999 απόφασή της δέχθηκε τόσο την προσφυγή της "ΠΕΤΡΟΛΑ - ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.", όσο και τις αντιρρήσεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής και αφού ακύρωσε την πίο πάνω απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής, χα-

ρακτήρισε την έκταση E3 ως μη δασική και επικύρωσε την πράξη του Δασάρχη Αιγάλεω ως προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως E2 ως δάσους κατά το άρθρο 3 παρ. 1 Ν. 998/1979. Με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η ακύρωση της 7/1999 αποφάσεως της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Αθηνών, ως προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως E3 ως μη δασικής και της 1060/16.4.1998 πράξεως χαρακτηρισμού του Δασάρχη Αιγάλεω, ως προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως E1 ως μη δασικής.

3. Επειδή, η υπόθεση εισάγεται απευθείας στην επταμελή σύνθεση του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας με την από 12.4.2000 πράξη του Προέδρου του Τμήματος λόγω της σημασίας της και σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 5 του π.δ/τος 18/1989.

4. Επειδή, όπως προκύπτει από βεβαιώσεις των Δήμων Ελευσίνας, Μάνδρας, Ασπροπύργου και της Κοινότητας Μαγούλας, ο πρώτος μέχρι και τον τριακοστό έβδομο των αιτούντων είναι κάτοικοι του Δήμου Ελευσίνας, στα διοικητικά όρια του οποίου περιλαμβάνεται η επίδικη έκταση, εκτός από τον δέκατο τέταρτο, τον εικοστό όγδοο και τον τριακοστό έκτο αυτών, που είναι κάτοικοι του Δήμου Μάνδρας, τον εικοστό τέταρτο, που είναι κάτοικος Ασπροπύργου και τον τριακοστό που είναι κάτοικος Μαγούλας, ενώ για τον εικοστό έβδομο αιτούντα, τον Αθανάσιο Πέττπα, δεν προσκομίστηκαν στοιχεία αποδεικνύοντα ότι είναι κάτοικος Ασπροπύργου. Συνεπώς, οι αιτούντες αυτοί, εκτός από τον Αθανάσιο Πέττπα, για τον οποίο η αίτηση πρέπει ν' απορριφθεί ως απαράδεκτη, αφού δεν απέδειξε την ιδιότητα στην οποία στήριξε το έννομο συμφέρον του, νομιμοποιούνται, κατ' αρχήν, ως κάτοικοι του Δήμου Ελευσίνας και άλλων δήμων του Θριασίου Πεδίου, στην άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως λόγω του ενδιαφέροντός τους για τον χαρακτηρισμό των επιδίκων εκτάσεων ως δασικών. Επίσης, κατ' αρχήν με έννομον συμφέρον ασκείται η αίτηση από το Δήμο Μάνδρας, κοντά στα διοικητικά όρια του οποίου βρίσκονται οι επίδικες εκτάσεις, όπως και από το σωματείο με την επωνυμία "Πολιτιστικός Οικολογικός Σύλλογος Μάνδρας ο Προμηθέας", το οποίο εδρεύει στη Μάνδρα και έχει ως σκοπό, κατά το καταστατικό του, μεταξύ άλλων την προστασία και αναβάθμιση του φυσικού

περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής του δήμου Μάνδρας και την προφύλαξη του χώρου από κάθε μορφή ρύπανσης. Αντιθέτως τα σωματεία με την επωνυμία "Σωματείο των Εργαζομένων εις εργοστάσιον ΠΥΡ - ΚΑΛ Ελευσίνος" και "Α' Ένωση Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Μ.Ε.) Δυτικής Αττικής", που εδρεύουν στην Ελευσίνα, δεν ασκούν με έννομο συμφέρον την υπό κρίση αίτηση, διότι "η υπεράσπιση όλων των δικαιωμάτων τους, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτικών" που αναφέρεται ως σκοπός του πρώτου, και "η έκφραση γνώμης για θέματα γενικωτέρου ενδιαφέροντος καθώς και η συμμετοχή στις κοινές προσπάθειες για την αντιμετώπισή τους" που αναφέρεται ως σκοπός του δεύτερου των σωματείων αυτών, δεν αναφέρονται σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, ώστε να υφίσταται κοινό έννομο συμφέρον με τους λοιπούς αιτούντες. Συνεπώς, ως προς τα σωματεία αυτά η υπό κρίση αίτηση ασκείται απαραδέκτως. Εξάλλου, το έννομο συμφέρον των αιτούντων να αμφισβητήσουν την κρίση των αρμοδίων οργάνων ως προς τον δασικόν ή μη χαρακτήρα της εκτάσεως Ε3 προέκυψε από την έκδοση της πρώτης των προσβαλλομένων πράξεων, της 7/1999 αποφάσεως της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Αθηνών, αφού τόσο ο Δασάρχης Αιγάλεω, όσο και η πρωτοβάθμια επιτροπή είχαν χαρακτηρίσει την έκταση ως δασική και συνεπώς δεν είχαν έννομο συμφέρον ν' ασκήσουν αντιρρήσεις κατά των αποφάσεων αυτών των οργάνων. Επομένως, παραδεκτώς στρέφονται οι αιτούντες κατά της πιο πάνω αποφάσεως της δευτεροβάθμιας επιτροπής, αφού σε προηγούμενο στάδιο δεν είχαν έννομο συμφέρον ν' ασκήσουν αντιρρήσεις (ΣΤΕ 4533/1998). Αντιθέτως οι αιτούντες είχαν από την αρχή έννομο συμφέρον να προσβάλουν την απόφαση του Δασάρχη Αιγάλεω ως προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως Ε1 ως μη δασικής. Δεδομένου δε ότι η πράξη του Δασάρχη εκδόθηκε την 16.4.1998, απεστάλη για ανάρτηση στο Δήμο Ελευσίνας, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 2 εδ. β Ν. 998/1979, και τοιχοκολλήθηκε την 27.4.1998. Ακολούθως δημοσιεύθηκε περίληψη της πιο πάνω πράξεως στις εφημερίδες "ΤΑ ΝΕΑ" και "ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ" την 28.4.1998 και στην τοπική εφημερίδα "ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ" την 30.4.1998. Από την τελευταία αυτή δημοσίευση αρχίζει η κατά

./.

το άρθρο 14 παρ. 3 του π. νόμου, δέσμευση προθεσμία για την αίτηση αντιρρήσεων. Η προθεσμία αυτή έληξε την 30.6.1998 χωρίς κανείς από τους αιτούντες ν' ασκήσει αντιρρήσεις ως προς τον χαρακτηρισμό της εκτάσεως Ε1 ενώπιον της αρμόδιας πρωτοβάθμιας επιτροπής. Οι αντιρρήσεις αυτές αποτελούν ενδικοφανή προσφυγή (ΣτΕ 1117, 1954/1990), η μη άσκηση της οποίας καθιστά την αίτηση ακυρώσεως κατά το μέρος που στρέφεται κατά της πράξεως του Δασάρχη απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 45 παρ. 2 του π.δ. 18/1989. Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση στρέφεται παραδεκτώς μόνον κατά της αποφάσεως της δευτεροβάθμιας Επιτροπής, ασκηθείσα εμπρόθεσμα, την 29.3.2000, πριν παρέλθει 60νθήμερο από την τελευταία δημοσίευση περιλήψεως της στην εφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" την 1.2.2000.

5. Επειδή, με προφανές έννομο συμφέρον παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως η εταιρεία με την επωνυμία "Ανώνυμος Εμπορική και Βιομηχανική Εταιρεία ΠΕΤΡΟΛΑ - ΕΛΛΑΣ", μετά από προσφυγή της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή.

6. Επειδή, το άρθρο 12 του ν. 998/1979 "περί προστασίας των δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας" (289) προβλέπει την χαρτογράφηση των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας και τη σύνταξη δασικού χάρτη, ο οποίος, μετά την τήρηση ορισμένης διαδικασίας, κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Το άρθρο 13 του ίδιου νόμου ορίζει ότι στην Κεντρική Δασική Υπηρεσία καταρτίζεται και τηρείται δασολόγιο, στο οποίο καταχωρίζονται κατά νομούς τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που εμφανίζονται στους δασικούς χάρτες. Τέλος το άρθρο 14 του νόμου αυτού ορίζει τα εξής : "1. Εάν δεν έχη καταρτισθή εισέτι δασολόγιον, ο χαρακτηρισμός περιοχής τινός ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως και ο καθορισμός των ορίων τούτων διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου, ως και ο προσδιορισμός της κατηγορίας εις ην ανήκει δάσος ή δασική έκτασις κατά τας εν άρθρω 4 διακρίσεις, ενεργείται κατ' αίτησιν οιοδήποτε έχοντος έννομον συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως διά πράξεως του κατά τόπον αρμοδίου δασάρχου. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον πράξις, ερειδομένη

επί σχετικής εισηγήσεως αρμοδίου δασολόγου και των τυχόν υφισταμένων στοιχείων φωτογραφήσεως και χαρτογραφήσεως της περιοχής ή παντός ετέρου σχετικού στοιχείου, δέον να είναι προσηκόντως ητιολογημένη δι' αναφοράς εις την μορφολογίαν του εδάφους, το είδος, την σύνθεσιν, την έκτασιν της βλαστήσεως και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής, τας τυχόν επελθούσας προσφάτους αλλοιώσεις ή καταστροφάς, ως και εις παν έτερον χρήσιμον στοιχείον προς χαρακτηρισμόν της εκτάσεως. Η πράξις αύτη κοινοποιείται εις τον υποβαλόντα την σχετικήν αίτησιν ιδιώτην ή νομικόν πρόσωπον ή δημοσίαν υπηρεσίαν, αποστέλλεται δε εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα και εκτίθεται επί ένα μήνα μερίμνη του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητος εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα. Ανακοίνωσις περί της συντάξεως της ως άνω πράξεως και της αποστολής αυτής εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα, μετά περιλήψεως του περιεχομένου της δημοσιεύεται εις δύο τουλάχιστον τοπικάς εφημερίδας ή εις μίαν τοπικήν και μίαν εφημερίδα των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης. 3. Κατά της πράξεως του δασάρχου περί ης αι προηγούμεναι παράγραφοι, επιτρέπονται αντιρρήσεις του νομάρχου, ως και παντός έχοντος έννομον συμφέρον φυσικού ή νομικού προσώπου, εντός δύο μηνών από της κατά τα ανωτέρω προς αυτό κοινοποιήσεως, ή εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωσης κοινοποιήσεως, από της τελευταίας των κατά την προηγούμενην παράγραφον δημοσιεύσεων, ενώπιον της κατά το άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπής του νομού, εις ον ευρίσκεται η υπό αμφισβήτησιν έκτασις ή το μεγαλύτερον τμήμα αυτής. Η επιτροπή, ως και η δευτεροβάθμιος τοιαύτη, λαμβάνουσα υπ' όψιν τον σχετικόν φάκελλον και τας προτάσεις του ενδιαφερομένου ως άνω ιδιώτου, νομικού προσώπου ή δημοσίας υπηρεσίας δυναμένη δε και να διενεργήση αυτοψίαν προς μόρφωσιν ασφαλεστέρας γνώμης περί της υφισταμένης εν τη περιοχή καταστάσεως, αποφαινεται ητιολογημένως εντός τριμήνου προθεσμίας από της υποβολής των αντιρρήσεων. 4. Αι κατά την προηγούμενην παράγραφον αποφάσεις των επιτροπών, δι' ων χαρακτηρίζονται περιοχαί τινες ή τμήματα αυτών ως δάση ή δασικάί εκτάσεις, λαμβάνονται υποχρεωτικώς υπ' όψιν κατά την μεταγενεστέραν χαρτογράφησιν και την σύνταξιν του δασολογίου της περιοχής ή κατά την συ-

μπλήρως αυτού, συμφώνως προς τα εν άρθροις 12 και 13 οριζόμενα". Εξάλλου, κατά το άρθρο 38 παρ. 1 του ίδιου νόμου "Κηρύσσονται υποχρεωτικώς ως αναδασωτέα τα δάση και αι δασικά εκτάσεις, ανεξαρτήτως της ειδικωτέρας κατηγορίας αυτών ή της θέσεως εις ην ευρίσκονται, εφόσον ταύτα καταστρέφονται ή αποψιλούνται συνεπεία πυρκαϊάς ή παρανόμου υλοτομίας αυτών. Η αυτή υποχρέωσις υφίσταται και διά τα εκ των ως άνω αιτιών καταστραφέντα ή αποψιλωθέντα δάση και δασικά εκτάσεις, ανεξαρτήτως του χρόνου της καταστροφής ή της αποψιλώσεως τούτων, εφ' όσον μέχρι της 11^{ης} Ιουνίου 1975 δεν είχαν χρησιμοποιηθή δι' έτερον σκοπόν ώστε να καθίσταται αδύνατος η ανατροπή της εκ της χρησιμοποίησεως ταύτης δημιουργηθείσης καταστάσεως ...".

7. Επειδή, κατά την διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 38 του ν. 998/1979, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος υποχρέωση κηρύξεως ως αναδασωτέας καταστραφείσης δασικής εκτάσεως υφίσταται και για καταστραφέντα ή αποψιλωθέντα δάση και δασικές εκτάσεις ανεξαρτήτως του χρόνου καταστροφής ή αποψιλώσεώς τους, εφόσον μέχρι της 11^{ης} Ιουνίου 1975 δεν είχαν χρησιμοποιηθεί για άλλο σκοπό, ώστε να καθίσταται αδύνατη η ανατροπή της καταστάσεως που έχει δημιουργηθεί από αυτή τη χρησιμοποίηση. Η διάταξη αυτή κατά το μέρος που εξαιρεί από την υποχρέωση αναδασώσεως εκτάσεις, οι οποίες είχαν παρανόμως χρησιμοποιηθεί πριν από την 11.6.1975, κατά τρόπο ώστε να καθίσταται αδύνατη η ανατροπή της δημιουργηθείσης πραγματικής καταστάσεως, έχει κριθεί (ΣΤΕ 2126, 1316/2000, 2619/1982) ότι αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος. Αν όμως το δάσος ή οι δασικές εκτάσεις έχουν απολέσει το δασικό τους χαρακτήρα όχι κατόπιν αυθαίρετης και παράνομης ανθρώπινης ενέργειας, αλλά για κάποια νόμιμη αιτία, τότε δεν είναι δυνατή η ανατροπή της νομίμως δημιουργηθείσης πραγματικής καταστάσεως και με αυτή την έννοια η διάταξη του άρθρου 38 παρ. 1 δεν αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος. Ως εκ τούτου εκτάσεις, οι οποίες νομίμως έχουν απολέσει το δασικό τους χαρακτήρα πριν από την 11^η Ιουνίου 1975, με βάση διοικητικές πράξεις, δεν είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν, κατά τη διαδικασία του άρθρου

14 του ν. 998/1979, με πράξη του Δασάρχη ως δάση ή δασικές εκτάσεις.

8. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση με την 7/1999 απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων του Εφετείου Αθηνών κρίθηκε ότι η Ε3 έκταση του σχεδιαγράμματος που συνοδεύει την 1060/16.4.1998 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Αιγάλεω, εμβαδού 72.549,94 τ.μ., η οποία χαρακτηρίζεται σ' αυτή την πράξη ως δασική έκταση, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 998/1979, και ως προς την οποία οι αντιρρήσεις της ήδη παρεμβαίνουσας εταιρείας κατά της πιά πάνω πράξεως του Δασάρχη απορρίφθηκαν με την 6/1998 απόφαση της πρωτοβάθμιας επιτροπής, "ως γίνεται δεκτό και στην από 31.3.1998 εισηγητική έκθεση της Δασολόγου Σωτηρίας Φράγκου", "είναι μη δασική και έχει μεταβληθεί σε γήπεδο με κτιριακές εγκαταστάσεις". Όπως αναφέρεται δε στην προσβαλλόμενη απόφαση η επίδικη έκταση "καλύπτονταν άλλοτε και ειδικότερα μέχρι το 1945 από αγριελιές, πουρνάρια, αφάνες και πεύκα σε ποσοστό μικρότερο του 15%. Η βλάστηση αυτή καταστράφηκε προ του έτους 1950 και μεταβλήθηκε σε γήπεδο επί μέρους του οποίου κατασκευάσθηκαν κτιριακές εγκαταστάσεις για τη λειτουργία εργοστασίου, το οποίο εξυπηρετείται από το λοιπό ακάλυπτο χώρο (χώροι προσπελάσεως, χώροι σταθμεύσεως αυτοκινήτων), έτσι ώστε να είναι αδύνατος η ανατροπή της δημιουργηθείσης εκ της χρησιμοποίησεως αυτής καταστάσεως και επομένως η έκταση αυτή δεν διέπεται πλέον ως προς την χρήση της σύμφωνα με το άρθρο 38 του Ν. 998/1979 από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας". Κατόπιν τούτων έγινε δεκτή η προσφυγή της ήδη παρεμβαίνουσας, ακυρώθηκε η 6/1998 απόφαση της πρωτοβάθμιας επιτροπής επιλύσεως δασικών αμφισβητήσεων Δυτικής Αττικής και χαρακτηρίσθηκε η επίδικη Ε3 έκταση ως μη δασική. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου η επίδικη έκταση αποτελεί τμήμα μείζονος εκτάσεως που περιήλθε στην παρεμβαίνουσα εταιρεία από την εταιρεία "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ (OWENS) Α.Ε." από πλειστηριασμό με την 1844/26.7.1989 έκθεση πλειστηριασμού της Σ/φου Αθηνών Χριστίνας Ραμπαβίλα. Στην εταιρεία OWENS η έκταση περιήλθε, κατόπιν αγοράς, από την εταιρεία "ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΑ - ΚΑΛΥΚΟ-

ΠΟΙΕΙΑ Α.Ε. (ΠΥΡ - ΚΑΛ)" δυνάμει των 2789/1970 και 1368/1979 συμβολαίων. Στην ΠΥΡ - ΚΑΛ η μείζων έκταση, της οποίας τμήμα αποτελεί η επίδικη έκταση, περιήλθε εν μέρει από αγορά και εν μέρει από αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιωτικών ιδιοκτησιών με το από 15.10.1937 β.δ/γμα (ΦΕΚ Α 424/22.10.1937), μεταξύ δε των ιδιοκτησιών αυτών περιλαμβάνεται και η υπ' αρ. 70, η οποία εμφανίζεται στο από 2.3.1937 σχεδιάγραμμα του μηχανικού Κων/νου Παρθενιάδη που συνοδεύει στο διάταγμα αυτό και προσκομίστηκε από την παρεμβαίνουσα. Περαιτέρω εκδόθηκε η 55504/66794/2677/16.8.1970 άδεια του Υπουργείου Βιομηχανίας περί εγκαταστάσεως υαλουργικής βιομηχανίας στην επίδικη έκταση από την δικαιοπάροχο της παρεμβαίνουσας "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ OWENS A.E.", η 13023/23.10.1970 άδεια προς ανέγερση εργοστασίου και η 9398/12.7.1974 άδεια λειτουργίας αυτού, διάρκειας 10 ετών, ενώ με την 1-1η/Φ6.11/Β.1430/24.5.1983 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας δόθηκε άδεια λειτουργίας αυτού του εργοστασίου μέχρι 12.4.1984. Συνεπώς, η διαπιστωθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση ως υφιστάμενη προ της 11^{ης} Ιουνίου 1975 κατάσταση στην επίδικη έκταση δεν οφείλεται σε παράνομες και αυθαίρετες ενέργειες των δικαιοπαρόχων της παρεμβαίνουσας, αλλά δημιουργήθηκε επί τη βάσει διοικητικών πράξεων. Με τα δεδομένα αυτά νομίμως κρίθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 38 παρ. 1 του Ν. 998/1979 και χαρακτηρίσθηκε η επίδικη έκταση ως μη δασική, είναι δε απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί των αιτούντων, ενώ αλυσιτελής παρίσταται και ως εκ τούτου παρέλκει η εξέταση των λόγων ακυρώσεως που αναφέρονται στον δασικό χαρακτήρα της εκτάσεως πριν από την 11^η Ιουνίου 1975.

9. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω πρέπει ν' απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση και να γίνει δεκτή η ασκηθείσα παρέμβαση.

Διά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση.

Δέχεται την ασκηθείσα παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου και

./.

Επιβάλλει στους αιτούντες να καταβάλουν στο Δημόσιο το ποσόν των τριακοσίων ογδόντα (380) ευρώ και στην παρεμβαίνουσα εταιρεία το ποσόν των πεντακοσίων τριάντα (530) ευρώ, ως δικαστική δαπάνη.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 15 Ιανουαρίου 2002

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας του Ε' Τμήματος

Κ.Γ. Χαλαζωνίτης

Γ. Σακελλαρίου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 29ης Μαΐου 2002.

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Ο Γραμματέας

Κ.Γ. Χαλαζωνίτης

Β. Μαντζουράνης

Θεωρήθηκε

5.6.2002

